

— A gyermekgyilkos plébános. Hallottunk már arról, hogy szegény, elesábitott, üldözött cselédleányok megölték a gyermeküket. Az ilyen szomorú esetekről a polgári lapok rendszerint „A bestiális anya” címén szoktak megemlékezni. De hogy mennyi szenvedésen és fájdalomon, mennyi keserűsége és háborgáson ment keresztül „a bestiális anya”, amíg kétségbeesett cselekedetéhez eljutott, az rendszerint már nem érdekli a polgári lapokat. Arra vagyunk most kíváncsiak, hogy az alábbi esetet milyen címen fogják elkönyvelni a vallás-erkölcsös alapon álló lapok. Kassai tudósítónk telefonjelentése szerint a következő történt: Kolostik Pál jármái plébánosnak F. Mariska nevű szakácsnéjától gyermeke született. A plébános ur azonban nem nagyon örülhetett az apaságának, mert megfojtotta az újszülöttet. A kis holttestet aztán elásta a pincében. De csak fölületesen végezhetette a munkáját, mert a kis holttest csakhamar oszlásnak indult és nagy büzt terjesztett. A cselédség, amelynek amugy is föltűnt a szakácsné hirtelen lesoványodása, gyanút fogott és sugdosni kezdett. Amikor a plébános ennek nesztét vette, egy éjszaka lement a pincébe, kiásta a holttestet és elvitte a közeli temetőbe, hogy ott ásson számára végleges sirt. Ennél a munkánál azonban egy vasuti ör meglepte. A plébános erre nagyobb pénzösszeget ígért a vasuti örnek hallgatása fejében. Ez azonban nem fogadta el a pénzt és följelentette a gyilkos papot. Így tudódott ki az eset. A plébános állítólag a böncoló orvosokat is meg akarta vesztegetni, azt kérte tőlük, vegyék jegyzőkönyvbe, hogy a gyermek halva született. Hogy a plébánost tartóztatták-e, arról még nincs hír. A közelebbi részletekből bontakozik majd ki ennek az épületes históriának minden szennye és gaszága. De addig is éljen a cölibátus!

— Mert az asszony kacérkodott. A bácsmegeyi Hercegszántón csütörtökön éjjel Nagy János földesgazda összevezetett a feleségével. A veszekedés onnan származott, hogy a felesége szívesen és gyakran állt szoba fiatal béreslegényekkel, ami Nagy Jánost szörnyen bántotta. Veszekedés közben aztán elővett az asztalfiókból egy konyhakést és hétszer az asszony hátába, kétszer pedig a karjába szurta. Az asszony borzalmas kiáltásaira elősiettek a szomszédok. Bejutni azonban nem bírtak a házba, mert az ajtó belülről el volt reteszelve. Néhány markos béreslegény rontott hát az ajtónak és azt fölfeszítette. Rémületes látvány tárult eléjük, amint lámpásokkal megvilágították a szobát. Az asszony ott fetrengett az ágyban, a vértől egészen ázott ingben. A másik ágyon két kis gyermek feküdt; ijedtükben szóhoz sem bírtak jutni. Az asszonyt erre átvitték a szomszédba és gyorsan orvost hívtak. Mialatt pedig a félholtra szurkált asszony sebeit kötözték, a véres házban folytatódott a tragédia. Nagy Jánost, amint a véráztatva butorok közt egyedül maradt — elfogta a félelem. Megijedt tetteinek következményeitől és ugyanazzal a késsel, ami a hitvestársra vérértől volt még nedves, fölívágta az ereit, azután a mestergerendára erősített kötélre fölakasztotta magát. Hajnalban az egyik szomszéd benyitott a házba és akkor már ott lógott Nagy János eltorzult arccal. Levágták a kötélről, de már nem lehetett életre kelteni.

— Le a magas husárrakkal! Kecskemét, Makó, Nagybecskerek, Brassó. Ez a négy város immár hadat üzent a huszorosásoknak. Most beállt a sorba Székesfehérvár is. A város tanácsa Pető Miksa nagykereskedő indítványára javasolni fogja a törvényhatóságnak, hogy a huszoraság enyhítésére hatóságai husszékeket állítson föl. A törvényhatóság a legközelebbi ülésen foglalkozik az indítvánnyal. Megesik majd, hogy a vidéki városok sorjában hadat üzennek a türhettelem éllelmiszerezésének, csak Budapest népet zsarolják nyugodtan tovább a mindenrendű vérszopók és uszorások.

— Új elem. Varsóból táviratozzák, hogy a „Kurrier Varsavski” jelentése szerint Curie asszony, a rádium világhírű fölfedezője, úgy nyilatkozott, hogy egy új elemet fedezett föl, amely még sokkal fontosabb, mint a rádium.

— Egy hercegleány öngyilkos lett. Egy német hercegnő öngyilkos lett, mert nem lehetett annak a felesége, akit szeretett. Az ilyen háttérű öngyilkosságok vajmi ritkán fordulnak elő a hercegnők világában. Mert hisz a hercegnők szívbéli ügyeit is rendszerint a politika irányítja. Kevés olyan hercegi pár van, akik szerelemből lettek egymáséi. A legtöbb hercegi frigyet valamelyik diplomata szobájában kötötték és kötik meg. Ami azután következik, az már csak pusztá formalitás. Revolvergolyó tehát nem igen szokott beleszólni a hercegnők szerelmébe. Pedig most ez történt. Heidelbergben játszódtott le ez a ritka eset. Zsófia szászweimári hercegnő beleszeretett báró Bleichröder Jánosba, egy dús gazdag heidelbergi bankár fiába. A fiatal ember sem idegenkedett a hercegnőtől és így talán egymáséi lehetek volna, ha a hercegnő szülei nem avatkoznak a dologba. Az öregek azonban rossz szemmel nézték a dolgot és minden rendelkezésükre álló eszközzel megakadályozni igyekeztek a fiatalok esetleges házasságát. Ugy látszik, a hercegnő előbb fáradt bele a küzdelembe, mint a szülei és mert nem tudott a szerelméről sem lemondani, meghalt. Szerdán éjjel bezárkózott a szobájába és revolverrel halántékon lőtte magát. A hercegi udvar természetesen titkolni akarta az esetet, azt híresztelték embereivel, hogy a hercegnő szívrohamban hirtelen meghalt, de ez a titkolás csak pár órára sikerült. A heidelbergi rendőrség is beleavatkozott a dologba és mint egy éjszakai jelentés mondja, kétségtelen bizonyítékokat szerzett arra nézve, hogy a hercegnő öngyilkosságát követett el. A hercegnő holttestét Weimárba viszik és ott elégetik. Ezzel a szomorú, de már nem ismeretlen akkorddal végződött a szászweimári hercegleány szerelme.

— Röthné valópört indít. Körülbelül egy hónappal ezelőtt történt, hogy Röth László tabi pékmester, aki előző napon nősült és feleségével, Weininger Mór budapesti pékmester leányával Abazsziába nászutra utazott, megérkezésük reggelén nyomtalanul eltűnt szállóbeli lakásáról és azóta az ottani és a budapesti rendőrség minden kutatása sikertelen maradt, hogy nyomára jussanak. (Az esetről többször irtunk mi is.) Az eltűnésre nézve sokféle hírt kolportáltak, egyesek azt híresztelték, hogy Röth már nős volt és az eltűnés napján első feleségéhez tért vissza. A család most már valószínűnek tartja, hogy Röth nem esett valamely szerencsétlenségnek vagy büntetésnek áldozatul, éppen ezért a magára hagyott fiatal asszony a napokban már meg is indította a valópört Röth László ellen hitlen elhagyás címén.

— Örült volt, vagy részeg? Krakóból jelentik, hogy csütörtökön éjjel Sztankievics városi mérnök egy ottani kávéházban hirtelen revolvért rántott és a kávéházi vendégekre fogta. A kávéház tulajdonosa hátulról a mérnök mellé lopódzott és kicsavarta kezéből a revolvért. Sztankievics hangos kiabálással kérte vissza revolverét. Vissza is adták neki a fegyvert, de előbb kiszedték belőle a töltényeket. Sztankievics azonban villámgyorsan újra megtöltötte a revolvért, a kávéház tulajdonosára lőtt és súlyosan megsebesítette. A vendégek rémülten menekültek a kávéházból és Sztankievics többször utánuk lőtt. Végre is a tüzlőket hívták segítségül, akik a fecskekből hatalmas vizsugarat bocsátottak a mérnökre. Amikor látták, hogy a mérnök a földre zuhant, behatoltak a kávéházba és ott találták átlött fejjel Sztankievicsot.

— Tolvajok bankja. Ilyen is van — Oroszországban. Pétervárról jelentik, hogy Bakuban a rendőrség a milliomas Nagiew házában egy bankot leplezett le. Valóságos „tolvajok bankja” volt, mert a tolvajok itt zálogosították el a lopott tárgyakat és innen kaptak kölcsönöket. Az „igazgatókat” megmenekültek, csak egyet sikerült tartóztatni.

— Elgázolás. Pénteken délelőtt tizenegy óra tájban a József-körút 15. számú ház előtt egy egyfogatu bérkocsi elgázolta Kalovics Lajos államvasuti hivatalnok két és fél esztendő Mariska leányát. A kis leánynak a mellén ment keresztül a kocsi. A súlyosan sérült leánykát a második számú klinikára vitték.

— A nyomor. A nyomorúság elől a halálba akart menekülni pénteken délután Budapesten egy szerencsétlen család. Az Erzsébet-híd mellett F. Györgyné napszámosné két éves Ilona lányával és négy éves Sándor fiával a Dunába akart ugrani. A családi tragédiát azonban idejkorán észrevették és megakadályozták a járőrök. A szerencsétlen asszonyt gyermekeivel együtt a rendőrségre vitték, ahol elmondotta, hogy azért akarta a családját és önmagát is elpusztítani, mert irtózatos nyomorban voltak és nem bírták már tovább a nélkülözéseket. A boldogtalan családot a Szerecsen-utca 4. szám alatti lakásukra vitték, ahol most elülről kezdődik — a koplalás.

— Hol voltak a szentek? Krakóban csütörtökön éjjel betörők jártak a podgorzei templomban. Fölfeszítették a templomajtót, kifosztották a templom pénztárát és minden aranytárgyat elvittek. Az ezüstöket érintetlenül hagyták.

A német pártkongresszus.

Harmadik nap. — A birodalmi gyűlési képviselők csoportjának jelentése.

A szerdai ülésen a birodalmi gyűlési képviselők csoportjának a jelentése került sorra. Elhatározták, hogy a fődöntési kérdést kikapsolják és az adóüggyel együtt tárgyalják.

Schulz előadó: A birodalmi gyűlési képviselők csoportja előadójának a helyzete annyiban különbözik a többi előadókétól, amennyiben a képviselők csoportja nem szoros egység, amely egyöntetű határozatokat hoz. A csoport az egyes kérdéseknél kijelöli ugyan a szószokot, de nem ad utasítást arra, hogyan kezelje a dolgot. Vannak természetesen olyan kérdések is, amelyeknél a csoport többségének véleményét képviselik a Ház előtt. Ilyen a fődöntési kérdés is. De éppen azoknál a kérdéseknél, amelyeknél a csoportban megoszlanak a vélemények, az előadónak tisztjtje van ugyan, de semmi jelentősége. Főadatokat tehát abban látom, hogy a lehető objektív módon előadjam a dolgokat. A jelentést a csoport tagjai egészítették ki és így azt hiszem, hogy a csoportnak a fődöntési kérdésben követett magatartását helyesen ismertetem. A fődöntési kérdésen kívül alig támadtak a csoportot. A parlament ülészaka legutolsó napján történt szavazás keltette föl legjobban az elvtársak érdeklődését. Az ülészak 104-ik napján folytatott tevékenységükről nagyon sokat beszéltek és irtak, a többi 103 napról pedig majdnem semmit. Ha ebből arra következtethetünk, hogy a csoport a többi 103 napon keresztül állandóan helyesen cselekedett, akkor meg lehetnének elégedve a kritikával.

A pártnak a hadügyi javaslatokkal szemben követett magatartásának bírálatát inkább az általános érzés, mint az alapos okok diktálják. A csoportnak a javaslatok második olvasásánál követett magatartását általában elismerték. De azt mondják, hogy a csoport a bizottságban és a harmadik olvasásánál nem teljesítette a kötelességét. Pedig a dolog úgy áll, hogy igenis teljesítettük a kötelességünket. *Gleichheit* és Rosa Luxemburg szemrehányásokkal illették a csoportot. Távol állok attól, hogy a csoport minden akcióját helyeslejem. Ellenkezőleg, tudom, hogy sok ügyet jobban intézhető volna el. Magától értetődik, hogy a csoportot meg kell bírálni, nehogy elbizsámagat abban, hogy teljesen megvannak velük elégedve. Képviselőjüket állandóan arra kell kényszeríteni, hogy magatartásukat a tömegek magatartásához alkalmazzák és hogy együttérzésben legyenek a tömeggel. Amennyiben azonban a kritika helytelen irányba terelődik, vissza kell vezetni azt a mérséklet útjára. A katonai javaslatok ellen való küzdelemben hiányzott a tömegek visszhangja. De mihelyt a tömeg megmozdult, a csoport küzdelme azonnal megélnéült és megerősödött és így gyors cselekvéssel közvetlen eredményt is kiviharított ki. Ez az eredmény nem lett volna lehetséges a tömegek nélkül. A *Düsseldorfer Volkszeitung* kifogásolja azt, hogy a csoport beszédekkel és javaslatokkal meg akarja erősíteni a katonai rendszerben uralkodó állapotokat. Ez a fölfogás teljesen félreisméri állásfoglalásunkat. Küzdünk a mai kapitalista, imperialista militarizmus, mint a polgári társa-